

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka

w obecności Prokuratora Jakuba Bętkowskiego

po rozpoznaniu w dniach 20 stycznia 2017 r., 13.03.2017 roku , 26 kwietnia 2017 r. , sprawy **T. Z.** syna L. i G. z domu D. , urodzonego (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 grudnia 2015 roku około godziny 16:00, na drodze pomiędzy miejscowościami S. – W., gm. S., pow. (...), woj. (...), kierując samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) poruszając się w kierunku miejscowości S. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachowując szczególnej ostrożności dokonał gwałtownej zmiany pasa ruchu niedostatecznie starannie upewniając się o bezpieczeństwie takiego manewru, co pociągnęło za sobą nie zachowaniem bezpiecznego odstępu bocznego od wymijanego roweru, ze skutkiem w zderzeniu kierowanego przez L. N., w przebiegu którego wyżej wymieniona doznała licznych urazów wielonarządowych w postaci obrażeń czaszkowo – mózgowych ze złamaniem podstawy czaszki i stłuczeniem mózgu, złamaniem wieloodłamowym kości twarzoczaszki, obrażeń kostnych klatki piersiowej ze stłuczeniem płuc i niewielkiego stopnia odmą opłucnową, obrażeń kostnych kręgosłupa co skutkowało zgonem pokrzywdzonej w dniu 02 lutego 2016 roku,

tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k.

1. oskarżonego T. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. **177 § 2 k.k.** i za to na podstawie art. 177 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
5. na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy,
6. zasądza od oskarżonego T. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5763,88 (pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 380,00 (trzysta osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Oskarżony T. Z. w dniu 14 grudnia 2016r. około godziny 16:00 razem z matką G. Z. z miejscowości K. (gdzie mieszkają) jechali samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...), którym kierował oskarżony do O. (...) do S.. Obok niego siedziała jego matka. Jechali drogą powiatową z miejscowości W. do S.. W tym czasie na dworze zapadał zmrok. W pojeździe włączone były światła mijania.

(wyjaśnienia oskarżonego T. Z. k. 29-30, k. 51, zeznania G. Z. k. 32)

W tym czasie panowały dość złe warunki drogowe. Było duże zachmurzenie . Nawierzchnia tej jezdni była asfaltowa, mokra. Szerokość jezdni wynosiła 5 m. Przy jezdni po obu stronach znajdowały się pobocza porośnięte trawą o szerokości 2,9 m . Ograniczenie prędkości w tym miejscu wynosiło do 50 km/h.

(protokół oględzin miejsca wypadku drogowego k. 8-10, szkic miejsca wypadku k. 39, dokumentacja fotograficzna k. 27-37, płyta k. 38)

W tym samym czasie tą samą drogą od strony S. jechała rowerem L. N.. Wracała z pracy w banku w S. do domu w W. nr (...)Pracę w banku kończyła około godziny 15:00. Jej rower był wyposażony w przednią lampkę ze światłem koloru białego zasilaną trzema bateriami oraz w tylną lampkę ze światłem koloru czerwonego również zasilaną bateriami. Na pedałach roweru znajdowały się światła odblaskowe.

(zeznania A. N. k. 30-31, k. 42 , protokół oględzin roweru k. 6-7, dokumentacja fotograficzna k. 27-37, płyta k. 38 dokumentacja fotograficzna k. 27-37, płyta k. 38)

Oskarżony T. Z. jadąc z prędkością około 60 km/h chciał ominąć kałużę . W tym celu wykonał gwałtowny skręt w lewo, zjechał na lewą stronę jezdni i zderzył się z jadącą z przeciwnego kierunku L. N..

(wyjaśnienia oskarżonego k. 29-30, opinia biegłego k. 77-87, k. 133-145)

Zarówno oskarżony jak i pokrzywdzona w chwili wypadku byli trzeźwi.

(protokół badania k. 2, sprawozdanie k. 70)

W wyniku zderzenia samochodu F. (...) z rowerzystką L. N. obrażenia odniosła kierująca rowerem L. N.. Wstępnie rozpoznano u niej złamanie przekrętarsze kości udowej lewej, złamanie kości przedramienia lewego, niewielkie ogniskowe stłuczenia mózgu i mózdzku, złamanie piramidy skroniowej lewej i łuski kości czołowej prawej , mnogie i wieloodłamowe złamania kości twarzoczaszki, niewielkie obustronne odmy opłucnowe, i stłuczenia mięszu płuc, seryjne złamania żeber prawych I, VIII-XI oraz żebra IX po stronie lewej, złamania wyrostków kręgow : C6, Th7, L1, L2 i L4. Pokrzywdzona była poddana hospitalizacji w Szpitalu (...)w P.

W dniu 02 lutego 2017r. o godzinie 14:10 L. N. zmarła na skutek odniesionych obrażeń.

Oględziny i sekcja zwłok pokrzywdzonej wykazały m. in. co następuje :

- stan po doznanym urazie wielonarządowym, (w wypadku drogowym w dniu 14.12.2017r.) : obrażeniach czaszkowo-mózgowych ze złamaniem podstawy czaszki i stłuczeniem mózgu, złamaniu wieloodłamowym kości twarzoczaszki, obrażeniach kostnych klatki piersiowej ze stłuczeniem płuc i niewielkiego stopnia odma opłucnową, obrażeniach kostnych kręgosłupa, stan po złamaniu wieloodłamowym trzonu kości udowej lewej , stan po złamaniu kości promieniowej lewej, ubytki naskórka pokryte grubym kruchym strupem na przedniej powierzchni podudzia prawego;
- obustronne odoskrzelowe zapalenie płuc z odczynem włóknikowym, zapalenie nasierdza, płyn przesiękowy w jamie otrzewnej, stwardnienie zastoinowe śledziony, zanik tłuszczowy trzustki, uogólniony obrzęk tkanki podskórnej, żółtaczką.

(opinia biegłego chirurga k. 20, protokół sądowo-lekarskiej sekcji zwłok k. 63-65 odwrót, k. 97)

Oskarżony nie był nigdy karany.

(karta karna k. 19, k.108)

Oskarżony T. Z. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że jechał wraz z matką do S. do ośrodka zdrowia przez miejscowość W.. Jechał na światłach mijania. Chciał ominąć kałużę i wykonał manewr skrętu w lewo. Zjechał na lewą stronę. Nie widział rowerzystki. Pojawiła się nagle. Usłyszał huk, nie wiedział co się stało. Zatrzymał samochód aby wezwać pomoc.

(wyjaśnienia oskarżonego T. Z. k. 29-30)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. W ocenie Sądu są one szczere i przedstawiają przebieg wypadku tak jak go zapamiętał oskarżony.

Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego A. N. – męża zmarłej L. N. za wiarogodne, ale ponieważ świadek o wypadku dowiedział się już po jego zaistnieniu, więc jego zeznania nie są przydatne do czynienia ustaleń faktycznych o przebiegu wypadku.

Sąd uznał także za wiarogodne zeznania K. K. i P. S.. Świadkowie wykonywali oględziny miejsca zdarzenia i zabezpieczali ślady. Nie ma podstaw, aby kwestionować wiarygodność świadka.

Zeznania świadka G. Z. potwierdzają okoliczność, że L. N. nie posiadała traktorek jazdy kamizelki odblaskowej ani innego odblasku, świadek nie widziała jej przed wypadkiem, ale świadek nie miała obowiązku uważnej obserwacji drogi.

Na podstawie zebranych dowodów nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie czy bezpośrednio przed wypadkiem pokrzywdzona miała na rowerze włączone światła, w które rower był wyposażony. Gdy wyjeżdżała z pracy w S. około godziny 15:00 na dworzu było jeszcze widno i nie miała obowiązku włączania wówczas światła . Nie wiadomo czy je włączyła po drodze. Oskarżony i jego matka zaprzeczają , aby rower pokrzywdzonej był oświetlony w jakikolwiek sposób .

Jednak nawet jeśli przyjąć, że pokrzywdzona nie włączyła oświetlenia na rowerze to zachowanie oskarżonego bezpośrednio przed wypadkiem było nieprawidłowe. Oskarżony podjął ryzykowny manewr omijania kałuży, połączony ze zmianą pasa ruchu i nie zachował bezpiecznego odstępu podczas wymijania z jadącą z przeciwnego kierunku rowerem L. N. , co doprowadziło do ich zderzenia.

Gdyby oskarżony bacznie obserwował przedpole swojej jazdy miałby możliwość zauważenia w istniejących warunkach atmosferyczno – drogowych zbliżający się z przeciwnego kierunku ruchu rower (pomimo tego, że mógł on nie mieć włączonego światła przedniego pozycyjnego) i powstrzymując się przed rozpoczęciem zmiany pasa ruchu przy omijaniu kałuży (a co za tym idzie zachowując bezpieczny odstęp podczas wymijania z rowerem) miałby pełną możliwość uniknięcia wypadku.

Sąd zaakceptował opinie biegłych sądowych w dziedzinie mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego K. L. i instytucji (...) – Centrum (...), ponieważ są one jednoznaczne, dokładne i przekonująco uargumentowane. Ponadto są między sobą zgodne- biegli dokonali takich samych ustaleń faktycznych i podobnie ocenili zachowanie każdego z kierujących uczestniczących w wypadku.

Nie zyskała aprobaty Sądu opinia biegłego M. R.. Jest ona odosobniona i sprzeczna z pozostałymi dwiema opiniami biegłych, które są dla Sądu przekonujące. Zresztą biegły na rozprawie przyznał, że doświetlenie drogi światłami długimi przed wykonaniem manewru skrętu w lewo przez oskarżonego pomogłoby w zauważeniu rowerzystki i tym samym mogłoby zapobiec zaistnieniu wypadku.

Sąd zaaprobował też opinię biegłego chirurga oraz biegłego specjalisty medycyny sądowej i patomorfologa , gdyż są one szczegółowe , wyczerpujące i logiczne.

Pozostałe zebrane dowody podlegają akceptacji Sądu jako nie budzące wątpliwości.

Oskarżony T. Z. wyczerpał dyspozycję art.177§ 2 kk , ponieważ nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że w dniu 14 grudnia 2015r. w miejscowości W. kierując samochodem osobowym m-ki F. (...) podczas wykonywania manewru skrętu w lewo nie zachował szczególnej ostrożności, nie upewnił się o możliwości bezpiecznego wykonania tego manewru i nie zachował bezpiecznej odległości od wymijanego roweru kierowanego przez L. N. doprowadzając do zderzenia z tym rowerem w wyniku czego rowerzystka doznała wielorakich obrażeń ciała skutkujących jej zgonem w dniu 02.02.2016r. Oskarżony zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym wykonując manewr zmiany pasa ruchu miał obowiązek zachowania szczególnej ostrożności , a więc ostrożności polegającej na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie. Oskarżony tego obowiązku nie dopełnił. Jadąc w warunkach widoczności ograniczonej ciemnością nie obserwował wystarczająco starannie przedpola jazdy i nie upewnił się czy na drodze nie jadą naprzeciwko niego inne pojazdy.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd stwierdził, że jest on bardzo duży , gdyż nastąpił tragiczny i nieodwracalny skutek wypadku w postaci śmierci pokrzywdzonej L. N. . Jako okoliczności łagodzące Sąd poczytał, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu , złożył wyjaśnienia, przeprosił pokrzywdzonego, wyraził skruchę.

Oskarżony nie był nigdy karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał fakt, że oskarżony naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Poruszanie się pojazdem w warunkach zapadającej ciemności , wąskiej i nierównej wymagało od oskarżonego zwiększenia koncentracji i uwagi podczas jazdy. Z tych względów uznał, że kara 1 roku pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Uwzględniając dotychczasową niekaralność oskarżonego Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat. Dla wzmocnienia wychowawczej roli postępowania karnego orzekł 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda z nich. Grzywna w tej wysokości jest dla oskarżonego dolegliwa , a zarazem realna do spłacenia.

Z uwagi na to, że oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym o podstawowym znaczeniu doprowadzając do tragicznego skutku w postaci śmierci pokrzywdzonej Sąd orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku.

Ponieważ oskarżony pracuje i osiąga dochody Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.